

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **Česká pirátská strana**, IČO: 71339698,
sídlem Na Moráni 360/3, 128 00 Praha 2,

proti
žalovanému: **Městský úřad Bílina**,
sídlem Břežanská 50/4, 418 01 Bílina,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2021, kterým bylo zakázáno shromáždění ohlášené žalobcem na 24. 9. 2021 v době od 10:00 do 16:00 hodin, které se mělo konat na Mírovém náměstí v obci Bílina,

takto:

- I. Rozhodnutí Městského úřadu Bílina ze dne 20. 9. 2021, kterým bylo zakázáno shromáždění ohlášené žalobcem na 24. 9. 2021 v době od 10:00 do 16:00 hodin, které se mělo konat na Mírovém náměstí v obci Bílina, **se pro vady řízení zrušuje.**
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2021, kterým bylo zakázáno shromáždění oznámené žalobcem na 24. 9. 2021 v době od 10:00 do 16:00 hodin, které se mělo konat na Mírovém náměstí v obci Bílina.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. Žalobce v žalobě uvedl, že důvodem pro zákaz jím oznámeného shromáždění bylo, že po malou část trvání shromáždění (1,5 hodiny z celkových 6 hodin) by se shromáždění překrývalo s dalším shromážděním oznámeným hnutím ANO na totéž místo konání. Žalobce poukázal na skutečnost, že plocha Mírového náměstí má rozlohu přes 5 000 m², přičemž jím oznámené shromáždění by nemělo zabírat více než 100 m². Žalobce trval na tom, že za dané situace by nedocházelo ke vzájemnému střetu oznámených shromáždění a nebyl dán důvod pro zákaz jeho shromáždění.
3. Žalobce zdůraznil, že správní orgán měl povinnost zprostředkovat ve věci jednání jednotlivých svolavatelů a pokusit se střet odstranit. Namísto toho žalovaný vyhradil celé náměstí pro hnutí ANO, a to i nad rámec doby, po kterou mělo hnutí ANO oznámeno své shromáždění. Žalobce trval na tom, že ani v případě, že by se nepodařilo kolizi odstranit jednáním, nebyl dán důvod pro automatický zákaz shromáždění oznámeného žalobcem. V tomto směru odkázal na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Alekseyev proti Rusku. Zdůraznil, že v daném případě byly oba svolavatelé shromáždění politické strany a shromáždění se měla týkat nadcházejících voleb. Zdůraznil, že možnost srovnat na jednom místě postoje více subjektů je společensky žádoucí a jde o běžnou součást kampaně.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že po doručení oznámení ze strany žalobce kontaktovala pověřená osoba žalovaného žalobce jako svolavatele prostřednictvím koordinátorky krajského sdružení Ústeckého kraje. Tato koordinátorka za žalobce potvrdila, že oznámené shromáždění má charakter politické kampaně. Žalovaný uvedl, že již do telefonu upozornil žalobce, že na předmětné místo bylo oznámeno již dříve jiné shromáždění a že to je dle jeho názoru s ohledem na ustanovení § 10 odst. 2 písm. b) zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, (dále jen „shromažďovací zákon“) důvod pro zákaz později oznámeného shromáždění. Následně o zákazu shromáždění svolavatele informoval i e-mailem. V předmětném e-mailu bylo žalobci dle žalovaného nabídnuto jiné místo konání shromáždění. Současně bylo dle žalovaného žalobci nabídnuto ukončení akce do 14:30, aby nevznikla kolize dvou shromáždění.
5. Dále žalovaný popsal komunikaci žalobce s odborem dopravy Městského úřadu Bílina ohledně povolení zvláštního užívání komunikace.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, když žalovaný i žalobce s tímto vyjádřili výslovný souhlas.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.

8. Z obsahu předložené spisové dokumentace vyplývá, že žalobce prostřednictvím e-mailu dne 20. 9. 2021 oznámil záměr konat v rámci politické kampaně dne 24. 9. 2021 v době od 10 hodin do 16 hodin na Mírovém náměstí v Bílině shromáždění, na němž očekával účast 20 účastníků. V podání byla i specifikována osoba organizátora. Na toto oznámení reagoval žalovaný e-mailem, ve kterém je uvedeno: „*Náš úřad již obdržel žádost o konání politické kampaně v uvedeném termínu a na stejném místě, tj. 24. 9. 2021 v době od 14:30 do 17:30 hodin na Mírovém náměstí, a to od politického hnutí ANO. Dle § 10 odst. 2 písm. b) zákona 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím Vaše shromáždění nepovolujeme – zakazujeme. V souladu s § 8 výše uvedeného zákona Vám navrhujeme změnit místo konání, např. Žižkovsové náměstí, hypermarket Albert ...*“.
 9. Na tomto místě musí soud poukázat na ustanovení § 11 odst. 1 shromažďovacího zákona, kde je mimo jiné uvedeno, že o zákazu shromáždění rozhodne úřad bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 3 pracovních dnů od okamžiku, kdy oznámení, které obdržel, splňuje náležitosti požadované tímto zákonem. V ustanovení § 11 odst. 2 shromažďovacího zákona je uvedeno, že úřad rozhodnutí podle odstavce 1 doručí veřejnou vyhláškou. Úřad zašle svolavateli písemné vyhotovení rozhodnutí bez zbytečného odkladu na vědomí; rozhodnutí je doručeno vyvěšením.
 10. Z uvedených ustanovení § 11 odst. 1 a odst. 2 shromažďovacího zákona vyplývá, že rozhodnutí o zákazu shromáždění má mít podobu standardního správního rozhodnutí ve smyslu § 67 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“). Rozhodnutí tedy musí být vyhotoveno v písemné formě a musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části je třeba uvést věcné řešení otázky, která je předmětem řízení (zákaz shromáždění), právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků řízení. V odůvodnění je pak třeba uvést důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se úřad řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a také uvést, jak se úřad vypořádal s případnými námitkami účastníků. V poučení by se mělo uvést, že proti rozhodnutí není možné podat odvolání, ovšem je možné rozhodnutí do 15 dnů od jeho doručení napadnout žalobou u správního soudu podle § 65 a násl. s. ř. s. Po formální stránce by rozhodnutí mělo obsahovat v souladu s § 69 správního řádu označení, o jaké rozhodnutí se jedná, označení vydávajícího úřadu, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci a podpis oprávněné úřední osoby (viz Černý, P., Lehká, M. Zákon o právu shromažďovacím. Komentář. 2., přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2017).
 11. Z obsahu předložené spisové dokumentace vyplývá, že jediným úkonem, kterým žalovaný reagoval na oznámení shromáždění ze strany žalobce, byl neformální e-mail ze dne 22. 9. 2021, ve kterém je uvedeno, že shromáždění se nepovoluje – zakazuje. Tento e-mail po obsahové ani formální stránce neobsahuje výše uvedené náležitosti, které by rozhodnutí o zákazu shromáždění v souladu s platnou právní úpravou mělo obsahovat. Na druhou stranu je však nutné tento e-mail považovat za rozhodnutí v materiálním smyslu, kterým došlo k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce.
 12. V předmětném e-mailu je pouze uvedena skutečnost, že úřad již obdržel oznámení o konání shromáždění ve stejném termínu na totožném místě od jiného svolavatele a závěr, že shromáždění žalobce se nepovoluje – zakazuje. Pomine-li soud absolutní nedostatek formy předmětného rozhodnutí, musí konstatovat, že předmětný e-mail neobsahuje žádné úvahy úřadu, kterými se řídil při vyhodnocování podkladů rozhodnutí a při výkladu
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

právních předpisů. Předmětný e-mail jako rozhodnutí v materiálním smyslu je tedy dle soudu absolutně nepřezkoumatelný. Tato nepřezkoumatelnost pak brání soudu v posouzení žalobních námitek předložených žalobcem, a proto musí soud k této nepřezkoumatelnosti přihlídnout z úřední povinnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009–84).

13. Dále soud poukazuje na skutečnost, že v § 10 odst. 2 písm. b) shromažďovacího zákona je mimo jiné uvedeno, že úřad shromáždění zakáže, jestliže na stejném místě a ve stejnou dobu se má podle dříve doručeného oznámení konat jiné shromáždění, mezi svolavateli nedošlo k dohodě o úpravě doby nebo místa jeho konání a stanovení podmínek podle § 8 odst. 2 shromažďovacího zákona by bylo zjevně neúčelné. Z předmětného e-mailu, kterým žalovaný reagoval na žalobcovo oznámení shromáždění, není nijak patrné, že by se úřad buď jen pokusil mezi svolavateli kolidujících shromáždění zprostředkovat jednání, kde by se mohli svolavatelé dohodnout o úpravě doby nebo místa konání předmětných shromáždění, a nevyplývalo z něho ani, že by se úřad zabýval otázkou, zda by bylo možné kolizi shromáždění zabránit stanovením podmínek dle § 8 odst. 2 shromažďovacího zákona. Z platné právní úpravy pak vyplývá, že skutečnost, že i přes pokus o jednání nedošlo mezi svolavateli k dohodě o času a místě konání shromáždění, a shledání neúčelnosti podmínek stanovených podle § 8 odst. 2 shromažďovacího zákona jsou nezbytnými podmínkami pro možnost zakázat později oznámené shromáždění.
14. Z výše uvedeného vyplývá, že v daném případě žalovaný jednal zcela mimo jakýkoliv právní rámec. Ve výše uvedených skutečnostech shledal soud vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
15. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud proto v souladu s ustanovením § 11 odst. 3 shromažďovacího zákona a ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil.
16. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 3 000 Kč, která odpovídá zaplacenému soudnímu poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. září 2021

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)